اولی اجنحة مثنی وثلث ورباع الخ وقد اراد رتب العزة
من الاجنحة فی هذه الایة شئون الایات واقسام
البینات التی بعثهم بها وجعلها سببا لعودهم
الی معدن الرشاد وهدایة السبل الی جنة الخلد
الوداد لانها هی السبب الاعظم لترقی العالم الانسانی
الاقوم لطیران القلوب العارفة الی جنة الاحدیة وعالم
قدس الواحدیة لذا سمیت بالاجنحة فی الکتب الالهیة
فواسئله بایانا المتوجه الی الله لو یسمع احدایة من ایات
ربه بسمع الفؤاد ویدرک لذة المعانی التی سترت فیها
لیرتقی الی منتهی مقامات السداد ویتصاعد من العوالم
الترابیة الی العوالم الحقیقیة وفی مقام یلیق بهذا الاسم

على مشية الله النافذة وارادته المحيطة الكائنة لانها
هي علة خلق العالم وسبب تشخص وتعين الوجود بكل
العموم وان هذا الاسم يطلق على جميع الصفات
الالهية وانى لو اريد ان افتتح في هذا المقام ليطول
الكلام ومن يريد ان يطلع ويعرف التفصيل
فليتدبر ايات الله العزيز الجميل وليتفكر في المقامات
التي نزلت هذا الاسم اذا يعرف المراد وليقنع عما ذكر
في كتب العباد وفي مقام يطلق هذا الاسم على الاحكام
التي نزلت من سماء مشية الرحمن وجعلها الله سبب
الاعظم لحفظ العالم وقدر باتقنة الموت والبقوة و
انتهى في مقام اعطاء الروح بالمؤمنين المقبلين

تسمّی اسرافیل وفی مقام اخذ الروح عن المشرکین تسمّی
عزرائیل وفی مقام حفظ عباد الله عن الافات تسمّی
ملائکة حافظات وفی کل مقام تسمّی فی الآیات
الالهیة باسم مخصوص ولا یقدر العاقل ان یشکّ
ویضطرب من اختلافات الاسماء التی نزلت فی
کتب الانبیاء ثم اعلم یا ایها المؤمن بالله بان الذی
خلق الوجود من العدم وخلق الانسان من لم یکن
مختار فی ما یشاء ومقتدر علی ما یرید من خلق جدید و
لا ینکر العارف قدرة القادر وقوة القویة القاهر
ویوقن کل بصیر بانه لو یشاء لیخلق خلقا لا یدرکه حوادث
الزمان ولا یحیط علمه جواسیس من فی الامکان وانی

فی هذا المقام اکتب اکثر ما نزل من جبروت الله
العزیز الجمیل فی جواب من سئل ربه الجلیل من جبرئیل
قوله جلت عظمته وعلت قدرته واما سئلت من
الجبرئیل اذا جبرئیل قام لدی الوجه ویقول ایها
السائل فاعلم اذا یتکلم لسان العظمة بکلمة العلیا یا
جبرئیل ترانی موجودا علی احسن الصور فی مظاهر الاسماء
لا تعجب من ذلک ان ربک لهو المقتدر القدیر
واما سئلت من الجن فاعلم بان الله تعالی خلق الانسان
من اربع عناصر النار والهواء والماء والتراب وظهر
من النار الحرارة ومنها ظهرت الحرکة ولما غلب فی الانسان
طبیعة النار علی سائر الطبایع اطلق علیه هذا الاسم و

هو في الحقيقة الآتية يطلق على المؤمنين بالله والموقنين
بآياته والمجاهدين في سبيله لانهم خلقوا من نار القهر
الربانية التي تكلم بها لسان الاحدية لذا قال وقوله الحق
وخلق الجان من مارج من نار وكذلك وصفهم في
كتابه المبين بقوله المتين اشداء على الكفار لان في
مقام الجهاد مع اهل العناد ترتهم كالبرق اللامع و
الرمح القاطع تعالى من حركهم تبارك النار الموقدة من
سدرة الالهية ولما ننظر الى رحمهم والطافهم واتباعهم
امر الله وتقديسهم عما سواه نسميهم بالملائكة كما ذكرنا في
بدو الكلام وفي مقام يطلق على الذين يسبقون في
الايمان عمادونهم بما يرى منهم سرعة الحركة من النار

الموقدة من الكلمة الالهية لان من قلوبهم ترتفع زفرات
المحبة والوداد وفي بواطنهم تلتهب نيران موقدة مالكة
المبدء والمعاد اذا فاعرف يا ايها السائل بانا فسرنا
لك التفسير الحقيقي في هذا الاسم ولكن فاعلم بانه يطلق
على غير المؤمنين مجازا بما يرى منهم من الكبر والاستكبار
في امر الله والمحاربة والمجادلة مع انبياء الله ويدل على
هذين التفسيرين ما نزل من جبروت مشية الله رب
العالمين في سورة الجن قوله تعالى قل اوحي الي انه استمع
نفر من الجن فقالوا انا سمعنا قرانا عجبا يهدي الى
الرشد فامنا به ولن نشرك بربنا احدا الى قوله تعالى و
انا منا الصالحون ومنا دون ذلك كنا طرائق قددا

فيا

فيا ايها العبد المتوجه الى الله قد نزل في ايات الملك
المبدء والمآل كل ما يخطر بالبال فلا تحتاج بالجواب و
السؤال ولكن احتياج اهل الوداد هو من شئت الآت
في البلاد نسئل الله بان يوفق احبآءه لخلاص الآخرة
والواحه ويؤيدهم على عرفانه والاستقامة على امره
ونسئله تعالى بان يقدر لك ولاحبآءه خير الدنيا والآخرة
وليسكنكم في ظلال شجرة عنايته والطافه وليشملكم
من مبين رحمته وافضاله انه على كل شئ قدير لا
اله الا هو الواحد الفرد العزيز الحكيم ع ع

هو الأبهى

اللهم يا الهى انك مؤيد من اخلص وجهه لوجهك الكريم و
موفق من هديته الى صراطك المستقيم ومنهجك
القديم من اجتباكت على رضائك يوم ظهور حجتك
المنير وسلطانك المبين وجعلته مشرق نور
عرفانك ومشكاة سراج الايقان بك وبايتك
الكبرى التى احاطت ملكوت الانشاء وجبروت
الأرض والسماء ايرب بجودك واحسانك زين
امة كل واحد من هؤلاء بالكليل الوفاء بعد عروجك
الى ملكوت الأبهى ليقوموا بقدم ثابت راسخ على
اعلاء كلمتك العليا والتشبث بعروتك الوثقى

التي لا انفصام لها ويوفوا بعهدك وميثاقك الذي
اخذته باثرة بكرك الاعلى من ملاء الانشاء وما سبق
في ظهور مظاهر قدرتك من عهد وثيق وميثاق
شديد كبنيان من زبرجد يد لا تزعزعه الزوابع والعواصف
ولا تحركه الزلازل والقواصف بل جعلته من جبروت
ظهورك الاعظم وتكنته برحمتك من تشاء اي
رب هؤلاء عبادك الذين وردوا بباب رحمانيتك
ووفدوا بفناء صمدانيتك وتزودوا باساة قدسك
وشربوا من رحيق وحيك وذاقوا حلاوة حبك و
تلذذوا بمواهد عرفانك وشاهدوا انوار جمالك
وحفوا حول عرشك وانقطعوا عما سواك و

فدوا ارواحهم وانفسهم واموالهم واولادهم وذريتهم
فی سبیلک وتحملوا کل بلاء فی محبتک وکل عناء
فی مملکتک کم من لیال بالغ فیها سنین متوالیات
قضوها تحت السلاسل والاغلال حبا لبرهانک وکم
من ایام فی اعوام متتابعة مکثوا فی سجون ظلماء
مشحونة بانواع البلاء طلبا لمرضاتک ای رب
اجعلهم آیاتک الباهرة فی ملکوت الوجود وبراهینک
القاهرة بحیث کل موجود ودلائلک القاهرة الواضحة
بین اهل الشهود وشعائر رفیعة بهم معالم دینک وشعائر
نور مبینک فی آفاقک ومملکتک واجعلهم اعلام
هدایتک المنشورة فی ارجاء بلادک ونجوم عرفانک

الدرهرية في مشارق ارضك ومطالع سمائك
وسرج اسرارك في زجاجات آثارك وايدهم بقوة
روح قدسك وملائكة الهامك وجنود ملئك
الأعلى وقبيل ملائكتك الأبهى ليسحق انوار ساطعة
واشعة لامعة وكواكب منيرة في اوج الهدى وافق
الأعلى برحمتك يا رب الآخرة والأولى ثم اجعلهم
يا الهي امواج بحر احديتك وازهار حديقة وحدانيتك
وازل من بينهم كل ما لا تحبه ترضى والبغوضة التي
هي اساس الضلالة والعمى واعمهم في بحر التوحيد و
نور قلوبهم باسرار التفريد واشرح صدورهم بانوار
التجريد حتى اراهم كالبنيان المرصوص ثقة بعضهم

بعضًا ويفدي بروحه بعضهم بعضًا انك تؤيد من
تشآء برحمتك التي احاطت الأشياء وصل
اللهم على دوحة فردانيتك وسدرة رحمانيتك و
اغصانها وافنانها وفروعها واصولها ساع ع

هو الأبهى

الهي الهي هؤلآء عبادك انجذبوا بنفحات قدسك في
آياتك واشتعلوا بالنار الموقدة في سدرة فرديتك
ولبوا لندائك ونطقوا بثنائك وانتهوا من نسمات
واهتزوا من نفحاتك وشاهدوا آياتك وادركوا
بيناتك وسمعوا كلماتك واليقنوا بظهورك واطمئنوا
بعنايتك اي رب اعينهم شاخصة الى ملكوتك

الأبهى ووجوههم موجهة الى جبروتك الاعلى وقلوبهم
خافقة من شغف حب جمالك الأنور الاسنى و
اكبادهم محترقة بنار محبتك يارب الآخرة والاولى
وحشاهم مضطرمة بغيران الشوق الملتهبة اللظى
ودموعهم منسجمة كالديم المدرار من السماء فاحفظهم
فى حصن صونك وحمايتك واحرسهم فى كهف
حفظك وكلائتك وانظرهم بعين رعايتك وآياتك
واجعلهم آيات توحيدك الباهرة فى ارجاء الانشاء
ورايات تجريدك فوق صروح الكبرياء والسرج الموقدة
بدهن تبتلك فى زجاجة الصدق وطيور حدائق معرفتك
الصادحة على اعلى فروع الاشجار فى الجنة الماوى و
حيتان بحر محبتك الخائضة فى اعمق بحار رحمتك

الكبرى اى رب هؤلاء عبادك فقراء اجعلهم كبراء فى
ملكوتك الأعلى وضعفاء اجعلهم اقوياء بقدرتك العظمى
واذلاء اجعلهم اعزاء فى اقليمك الجليل وفقراء اجعلهم
اغنياء فى ملكك العظيم ثم قدر لهم كل خير قدرته فى عالم
الغيب والشهود وهيأ لهم من امرهم رشدا فى جميع
الوجود واشرح منهم الصدور بالهامك يا مالك كل
موجود ونور قلوبهم ببشارتك المنتشرة من الاقلام المحمود
وثبت اقدامهم على ميثاقك العظيم يا عزيز يا ودود
وقو اظهرهم على تهدك الوثيق بجودك وفضلك
الموعود انك انت الكريم الفضال المعبود ع ع

هو المحبوب

الٰہی الٰہی تری تنہب زفراتی وتحلب عبراتی وتطلع باحیح
احتراقی وتسمع ضجیج اضطرابی وتناوہی وتلہفی بفرقتی
وبعدی عن ملکوت لقائک وسقوطی وہبوطی فی
وہدۃ الثری وتجرعی عن کاؤس الاسی والبجی فی
بوادی ہجرانک ایرتب من ثمل من سلاف الحضور
عند اشراق انوار جمالک لا یبعد ان یکون ذلک الشہد
الباہر الظاہر فیہ ایات توحیدک وشئون تفریدک
رب ایدنی علی امر یضیئ بہ وجہی فی ملکوت الانشاء
ویعرج بی الی الملأ الاعلی ویسمعنی کلمتک العلیا ویوصلنی
الی ہذہ الشجرۃ المنتہی والمسجد الاقصی انک انت الکریم
الرحیم ع ع

هوالأبهی

ای مشتاق ملکوت الله عالم امکان مطلع انوار جمال
رحمن شد و حیز جهان مرکز ظهور حضرت یزدان گشت
فیوضات غیر متناهیه احاطه نمود و تجلیات متتابعه رخ
گشود انوار شرق و غرب را روشن کرد و گلهای معانی
و ریحان الهی کوه و دشت را گلزار و گلشن نمود جهان رشک
فردوس جنان شد و کیهان غبطهٔ آسمان گشت عندلیب
حقایق در حدائق تقدیس بالحان بدیع تغنی کرد و ورقاء
بیان بر افنان تبیان بفنون الحان ترنم نمود بلبل وفا
بر غصان سدرهٔ منتهی بکلبانگ پارسی نغمه سازی نمود
و حمامهٔ فردوس ابهی بر شجرهٔ طوبی بلحن حجازی بسرود آمد

سلطان

سلطان کل نمودار شد و بارخی افروخته و عشاق جان
سوخته عرض دیدار کرد و هر شکوه و گیاهی را چمن آرائی
آموخت با وجود این مواهب عظیمه که چشم امکان ندیده
مردم مرده و پژمرده بودند و چشم دوخته و افسرده محشور
شدند زهی افسوس و حسرت که چنین محروم شدند و
هزار ندامت که چنین مهجور گشتند و البهاء علی اهل
البهاء بما فازوا بهذا الفضل العظیم شارع
هو الأبهی ای سرگشتهٔ دشت و صحراء در سبیل الهی
هر نفسی در بادیهٔ سرگردان پریشان افتان و خیزان یکی
در صحرای آمال و آرزوی جهان تا بی سرگشته و حیران و
دیگری در تیه نفس و هوی پریشان و سرگردان و دیگری

در بادیه جهل و غوی بی سر و سامان در یکدیگری در دشت حجاب

از جمال حق ساقی و پویان حال آن ناظر الی الله در راه خدا

سرگشته کوه و دشت شدند پس شکر کن که در این بیابان والله

وحیرانی و در این کوه و دشت سرمست بادهٔ محبت الله

هنیئاً لک مریئاً لک تفصیل شهادت حضرت شیخ

صنعان بسمع این دل سوختگان رسید و قضیهٔ این طالب

باوعنایت شد معلوم شد که در این سبیل بلایای عظیمه

نفسها دم خواهد نمود مدتی در این صحرای پرشور چوپان بود و

اغنام متعلقه بمادیة الله را شبان از صبح تا شام در

عالم خود بحالت خوش در این بیابانها بسر برد و بنوای

حقیقی شیفته در عشق جمال قدم غزلخوانی مینمود و ترانه سازی

میکرد البته صد هزار مرتبه جانم بفدایت کفته این همه
کردی نمردی زنده ماندی بار یار جان بازنده خوانده
وبا سان قلب اقتلونی اقتلونی یا ثقات ان فی قتلی
حیات فی حیاتکم فریاد کرده وآیه مبارکه احسن القصص
تلاوت نموده تا ندائی لخوریه ولدتنی البهاء فی قصرین
الیاقوت الرحبة الحمراء وانی ومن فی الفردوس لمشتاق
الی نفس قد قتل فی سبیله یاری الطاف حق وعنایش
وتائیداتش امیدواریم که ما هم بفیض الله از این کاس
نصیب بریم وبهره برداریم والبهاء علی احباء الله علی
هو الأبهی الأبهی

ای دوستان حضرت رحمن در این احیان در روز نامهای

اخبار متوارد و متواتر که ژاپونزا با چینیان جنگ و
ستیز است و از این گیرودار در خاور زمین رستخیز
رستخیز لشکر و سپاهست که جوق جوق چون سیل
میاهست میدان رزم است که چون نگاه جنود
پرعزمست آتش جنگ است که شعله توپ
وتفنگ است نیران حروب است که زبانهٔ
جحیم کروبست سفائن اژدرمثالست که در هجوم
وجدالست بنیاد حصونست که برباد دهد فوج
قلاع متین است که مساوی قعر زمین است افواج
چون امواجست که در دریای هلاکت غرق و نابود از
مرکب بی علاج اجسام کشتگانست که در خاک و

خون غلطان است نهر آتشست که جاری و پر جرات
بنیان انسانست که مهدوم و ویران است اطفال
صغیر است که یتیم و اسیر است پیران سالخورده
که آوده بخون و آزرده است کروه بیوه زنانست
که سرگشته و سرگردانست قرآء معموره است که
خراب و منظره است مدائن عظیم است که مقر
ریگ مقر عتیم است قصور است که مقر بوم
اقلیمی بکلی خراب و دمار شد و کشوری نابود و بی آثار
گشت مملکتی زیر و زبر شد و ملتی بباد سرنشت
ثمره نتیجه جمیع این زلازل و طوفان که بر بنیان انسان
وارد انکه ژاپون غالب گشت و چینی خائب

واین عبارت از وهمی چون سراب بیابان و تنگسی چون
صور سرتسمه در آب روان چه که اینکونه ظرف بی بنیان
بنیان وچون بدقت نظر وحدت بهم رسد اختلاف نماند
فتوح و ظفر بر دو قسم است یکی فتوحات روحانیه
که در اقلیم قلوب واقع و با شکر نیات مهاجم و جنود
جنود حقائق و معانی هجوم آرد و سپاه نفس و هوی
و شیاطین غفلت و عمی طرد و رجوم کردد مدائن دلها
فتح شود و قلاع قلوب مستخر کردد و دیگری فتوحات
جسمانیه است که اقلیم و کشور معمور نابود کردد و جمعیت
بشر معدوم و مفقود شود آباد ویران کردد زندگانی
اموات شود عدل و داد مبدل بظلم و عدوان کردد

وحارس نا باشارات وکنایات وهمز وایما وتوریه و
ابهام جمیع نیام پی بری وامر الله را از طوارق
وجوارح ونوائب حفظ نمائی چه که هر بی فکر ومعدوم الذکری
در فکر القاء شبهات وبث متشابهات افتاده یکی
خصمت کبری بهانه کرده وکمر بر تحقیر مقام مرکز میثاق بسته
ودیگری عنوان تاکید توحید کرده وتکفیر موحدین نموده
وباشاره وتلویح این عبد را رئیس المشرکین شناساند
دیگری یکفینا وحسبنا کتاب الله چون خلیفه ثانی گفته
وعدم احتیاج بمبین را اعلان کرده وچون احد سلف
بکتاب وحده دعوت نموده سبحان الله مبین حاضر وناظر
ومرکز میثاق منصوص ومحسوس ومتمسک وجهه دفع
تصدف دعوت برجوع ایات وحدها میشود وافتراجها

باز و مستند فقاهت گسترده میگردد و حال انکه معنی آیات
و تعیین محکمات و تاویل متشابهات بنص صریح آلهی
باو راجع این القاءات و نشر شبهات چه بنیکریست
و چه بجزدی فاعتبروا یا اولی الابصار و انصفوا یا اولی
الالباب سبحان الله این عبد را امید چنان بود که
احبای آلهی ظلمات شبهات اعدای جمال مبارک را
شعاع کاشف باشند و شیاطین ارتیاب را شهاب
ثاقب حال مؤسس شبهات گشتند و مروج متشابهات
باری انجناب امیدوارم که در ان صفحات حافظ امر گردید
میثاق گردید و حارس حصن حصین نیر آفاق بگم مهدی
گردید و دلیل سبیل نجات ضعفاء و صغراء را از
وساوس مصون نمائید و بخبران را محفوظ و ملحوظ

دارید تشنگان را سلسبیل هدایت باشید و طالبان را
بدرقهٔ عنایت شب و روز در اتقیا آیهٔ کلمة الله بگوشید
و در انجمن یاران چون سراج بدرخشید ندای هاتف
ملکوت ابهی را بگوش جان بشنوید و صدای سروش
ملأ اعلی را بسمع قلب استماع نمائید که بیباک بلند
فریاد مینماید و جنیب فتور را خطاب میفرماید که ای
بیوفایان قمیص عهد من هنوز تر است و آثار حسد من
مشتهر مرکز میثاق را مخذول نمودید و سلطان عهد را
منکوب علم تزلزل برافراختید و در میدان صلح بتاختید
با سیف مسلول و سهام مرشوق هجوم نمودید و صد
هزار کنایه و اشاره و تلویح باعظم امانت و توهین قیام
روز بروز اظهار استغنا نمودید و بیوم الغنی الله کلا من سعته

استدلال کردید و دمی بکفیناکتاب الله برزبان راندید و
مبین منصوص را مخذول شمردید و روزی عصمت کبری تنها
نمودید و از برای مرکز میثاق و شمع آفاق خلاف عصمت
باذهان القا نمودید او را فرید و وحید بی ناصر و معین گذا
و جمیع زحمات بیگانه و خویش را بر او متحمل نمودید و در آتش
اعتساف او را سوختید و شب و روز بتشویش افکار و
تخدیش اذهان پرداختید و در هر ساعتی صد هزار شبهات
القا نمودید دمی او را آسوده نگذاشتید و انی او را آزاد
نخواستید و شبی او را در بالین راحت و بستر آسایش
مستریح ننهادید با وجود این فریاد و فغان بلند نمودید
و صیحهٔ نظم بآفاق رساندید شب و روز در بالین پرند
و پرنیان بیاسودید و در سیر و تفرج وقت بگذراندید

واه و نالہ نمودید و جزع و فزع کردید ای بیوفایان
اینکونہ وفای بعهد است و تمسک بمیثاق اینستی نمودہ
امانت چرا مرهم نبودید زخم چرا بانی نبودید هدم چرا
این علم میثاق لواء معقود دست حضرت مقصود است
البتہ سایہ بر آفاق افکند وسعی و کوشش شما مردود
باری جناب میرزا قسم بجمال اکرد واقف بر ودایع بی
وفایان کردی البتہ خون بگریی و چنان نالہ کنی کہ حنین
انینت بملکوت ابهی رسد یک کلمہ بشنوم مرکز منصوص
موجود و یکفینا الکتاب گویند ع ع

هوالابهی

ای فائز بربت مقدسہ چنان مپندار کہ فراموشت
نمودہ محال است محال بلکہ عدم مجال است تحریر نتوانم

تقریر ندانم که کثرت مشغولیت بچه درجه است اگر حاضر
بودی با چشمی گریان و دلی سوزان نظر میکردی و تأسف
میخوردی پس بهتر آنست که نه بینی و ندانی باوجود این
ملاحظه کن که از هند چه رواح منتشر است بظاهر از هند است
بحقیقت از خداست چه که سرچشمه اینجا است باری تو
در اینجا بودی و روش و رفتار این عبد و سکون و حلم این
فرید و حید را مشاهده نمودی و صبر و تحمل ملاحظه کردی
حال قضیه برعکس شده است ما غرق بلا کسانیکه در
ساحل راحت و رخا هستند اغاز ناله نموده اند و
فریاد و واویلا بلند کرده اند و حال آنکه ابا هم عشاء میکنن
تحقق یافت و شروه بثمن بخس دراهم معدوده ظاهر گردید
احبّاء ما را بسیار ازار فرو گذاشتند و ناله و حنین اغاز نمودند

والبهاء علیک ع ع

ع

هو الابهی

یا من استانس بنار محبة الله واشوقا لوجه استضاء
بملکوت الارض والسموات واطمأ ایظمأ بارد من فمک
حبیب لاح جماله وظهر جلاله فی ظلل من الایات ای
رب ترکتنی وحیدا فریدا بین جماهیر الملل الهاجمة علی امر
البدیع بقوی الشبهات ای رب الطف وارحم ضعفی
وعجزی وانصرنی فی کل الحالات پروردگارا هرچند مور
ناتوانیم ماه تابان کردان پشه ذلیلیم پادشه جلیل فرما
چاه افتاده ایم عزیز مصر نما بیچاره ایم قوی عصر فرما
محتاج ومضطریم غنی وتوانگر نما جز تو نخواهیم ونغیر
تو نجوئیم ای نجم سوگلی یار عزیزم درگاه احدیه بنده مقبول
بنی نوع انسان ومحبوب حقیقی بقربان او نور آرزوی جانم

قرب جانان اولور مردانه اولور فرزانه اولور بی باک اولور
چالاک اولور هر آلایشدن تمیز و پاک اولور حسینی مشرب
اول بر جان ایچون خوف و رجادن کچ فضای کربلایی
عشقه دار مردانه مردانه رب اغفرلا ولوالدیه هذا العبد ودخله
هذا الفرح وادخله فی جنتک ریاضک ورياض غفوک و
غفرانک انک انت الکریم الرحیم الغفار ع ع

هوالله

ای ورقهٔ طیبه شکر حضرت احدیت را که بعد از صعود مظلوم
عهد در ظل شجرهٔ امیمه ابلغ فرمود و مرکز میثاق را معین
فرمود حال نوهبوسانی چند در فکرند که این کوکب
عهد الهی را از مرکز منصب میثاق تحویل دهند و بهانه شان
عصمت کبری بر مبین منصوص جواز خطا دارد و